

שיעור יומי ליום ראשון י"ב מרחשות ושנים מקרא ואחד תרגום – יח – פרשת וירא

את-ידך ונתקף הפלע". ורחציו רגלייכם . כסבירו שהם ערביים שפיטחו ללבך רגליים, והקפיד שלא להכניות עבותת אלילים לבתו (ב"מ פ), אבל לוט שלא הקפיד, הקדים לינה לרחיצה, שנאמר: "וילינו ורחצוי רגלייכם". פחת העץ . פחת האין .

וזאכבר פטא דלחמא וסעידי לבכון בתר כן
תעבורי ארי על כן עברתונו על עבדכוון
ואמרו כן תעביד במא די מלטאת:

(ה) ואקחה פת-לכם וסעדו לבכם אחר תעבורי
ביעל-בן עברתם על-עבדכם ויאמרו כן תעשה
באשר דברת:

כ"ז וסעדו לבכם . בתורה, בגבאיים ובכתובים, מצינו - ד'פטא סעדתא דלבא . בתורה: "וְסָעַדְתָּ לִבְכֶם" . בפתחותם: (מלחמות ק) "סעד פת לחים", בפתחותם: (מלחמות ק) "ולחם לבב אונוש סעד". אמר רבי חמא: ללבכם אין כתיב באן, אלא "לבכם", מגיד שאין זכר קרע שולט במלכים (ב"י). אחר תעבורי . אמר כן פלכו. ביעל-בן עברתם . כי הזכיר הנה אני מבקש מכם, לאחר שעברתם עלי לכבודך. ביעל-בן . כמו לעל אשר, וכן כל כי על כן שבמקרא: (לקמן יט) "כִּי-עַל-בֵּן בָּאוּ בְּצֵל קֹרֶתִי", (לקמן לא) "כִּי עַל-בֵּן רְאִיתִי פְּנַיֶּךָ", (שם לה) "כִּי-עַל-בֵּן לֹא נִתְחַקֵּךְ", (במברכ) "כִּי-עַל-בֵּן יִדְעַת חֲנַתְנוּ".

וואהי אברהם למשבנה לות שרה ואמר
אווחא תלת סאיון קמיה דסלאה לושי
ועבידי גריין:

(ו) וימחר אברהם האלה אל-שרה ויאמר מהרי
שלש סאים קמה סלה ל Yoshi ועשוי עוגות:

כ"ז קמה סלה . סלה לעוגות, קמה לעמילן של טבחים לכפות אה קדרה, לשאב את קבמה.

וילות תורי רקט אברהם ורב בר תורי
רביך וטב וייב לועלמא ואוחי לנטעב
ניתה:

(ז) ולא-הבקר רץ אברהם וילך בז-בקר רך וטובל
ויתן אל-הנער וימחר לעשות אתה:

כ"ז בז-בקר רך וטובל . ג' פרים הי, כדי להאכילן ג' לשונות בחרקל (ב"מ פ). אל-הנער . זה ישמעאל,
להנכו במצאות (ב"ז).

ח' וניסב שמן וחלב ובר תורי די עבד ויב
קדמייהון והוא משמש עלייהון תחות
אלנא ואכלו:

(ח) וילך חמאה וחלב ובז-בקר אשר עשה ויתן
לפניהם והוא-עמד עלייהם תחת העין ויאכלו:

כ"ז וילך חמאה וגוי . ולthem לא הביא, לפי שפרסה שרה נדה, שחרר לה ארוח בנטמים
העטה (ב"מ טט). חמאה . שמן חלב שקוולטין מעל פניו. ובז-בקר אשר עשה . אשר תקן. קמא קפאה
שתקן, אמתו ואיתמי קפאהו. ויאכלו . נראו כמו שאכלו, מכאן שלא ישבה אDEM מנקה (ב"מ טט. ב"ז).

דעת וקנין מבעלי התוספות – עו והדר

הבקר אשר עשה . וכן נמי פירש
רש"י, קמא קפאה דתקין אמתו ואיתמי
לקפמייהו:
ובז-בקר אשר עשה . פירוש, תיקן.
ויתריו ויעש אלהים אה קרייע (עליל א
שפיריש רש"י לשון תיקון):
ויאכלו . פירוש, תבשילין מערובין, שלא היה
הפהאכל, מלשון והשנה איננו אבל
(שםות ג), איננו נשרף: תורה ט

(ט) כי על פי הרבנים האלה הברתי אמרה
ברית וגוי, ובתיב לעיל מוניה (פסק ס)
לא תבשל גדי בחלב אמרו (פסיקתא רבתי
כ"ה), ומורש זה חולק על מוקדש אחרה:
קיים אברהם אבינו על-יריה שלום
אפייל עירובי תבשילין (ימא ס),
פירוש, תבשילין מערובין, שלא היה
אוכל בשר בחלב, גם לא בשר ואחר-
בשר בחלב, אלא חלב ואחר-בשר בשר,
דכתיב וילך חמאה וחלב, וזה בז,

(ח) וילך חמאה וחלב וגוי. מלמד
שהאיכילם בשר בחלב. ובשרה
הקדוש-ברוך-הוא ליתן תורה
ללשנה, אמרו הפלאלקים תנוה חזקה
על השם (מלחמות חט), אמר להם קרוב
בתורה (שםות גט) לא תבשל גדי בחלב
אמו, ואתם שישרתם למיטה אכלתם
בשר בחלב, שנאמר וילך חמאה
וחלב, מיד והוא לקדוש-ברוך-הוא,
והינו דכתיב בפרשת כי תשא שם ד'